

HET

VRYYE BLAD,

BODE VAN LIMBURG.

Algemeen welzyn. — Godsdienst. — Vaderland. — Vryheid.

Men schryft in by A. SCHOOF, eigen.-uitg. van het VRYE BLAD, wekelyks verschynende des zaterdags 's avonds. — Abonnement prys : voor de stad, 5 fr. per jaer; 3 fr. per half jaer; 1-75 per trimester. Voor buiten, 5-50 per jaer; 3 fr. per half jaer; 2 fr. per trimester. Vooraf betaalbaar. — Alle toezending van brieven, geld, enz. moet ons vrachtry geworden.

Onze geabonneerden buiten de stad, welke den prys van het abonnement niet betaeld hebben, worden vriendelyk verzocht ons dit in postzegels of anderszins, naer hun goeddunken, te laten geworden.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Men heeft nog geen stellige berigten ontvangen aengaende het antwoord door het kabinet van St-Petersburg gegeven op de notas der omstandigheden in betrekking met de poolsche aangelegenheid.

De militaire tydingen uit Polen bestatigen dat de opstand een zeker belang verkregen heeft in de omstreken van Warschau. Een korps opstandelingen, samengesteld uit 300 jongelingen van Warschau, is, den 14, aengerand geworden, naby het dorp Babie, door een bataillon voetvolk. De oproerlingen hebben den ganschen nacht geworsteld, en de Russen zyn er in gelukt hen uit hunne stellingen te verjagen.

Den volgenden dag waren nieuwe troepen, voorzien van vier stukken kanon, uit Warschau gerukt om den aanval te herbeginnen.

De opstand telt thans ruim 100,000 strydere, verdeeld in korpsen van twee honderd tot zes duizend manschappen. In den kring van Sierad hebben de patriotten onder geleide van Urbanovitz de Russen verslagen te Grabovitz, te Lokajcie en op verschillende andere punten.

Een berigt uit Krakau, van 21 april, meldt dat het korps van Lelewel, den 16, door de Russen is om-

ringeld geworden; doch na een hevige gevecht heeft het de vyandelyke linien kunnen doorbreken en zich uit de voeten maken.

Uit Warschau verneemt men dat graaf Wielopolski zyn ontslag gekregen heeft.

De *Berlingske Tidende* meldt dat prins Christiaan aen lord Paget verklaerd heeft dat hy bepaeldelyk den troon van Griekenland aenveerdert voor zynen zoon Willem.

M. Elliot, die uit Athenen te Parys is aengekomen, heeft onmiddelyk eene konferencie gehad met M. Drouyn de Lhuys, welke zeer lang geduurd heeft. Naer men verneemt brengt hy allerongunstigste berigten mede over de regeringloosheid, welke in griekenland heerscht, en verklaert hy dat het meer dan onvoorzigtig van den deenschen prins zou zyn, indien deze de kroon aennam zonder gematigd te zyn om een korps vreemde troepen te zynen bescherming in Athenen te leggen. Aenstaenden maendag vertrekt M. Elliot naer Londen.

Kies Kronyk.

M. de baron de Schiervel, katholieke kandidaat, is tot senateur gekozen door de vereenigde arrondissementen van Maeseyck en Tongren, in vervanging van wylen M. de Renesse-Breidbach, die op de banken der linkerzyde zetelde.

Door de kiezing van M. de Schiervel worden er twee stemmen in de Senaet verplaatst ten voordeelen van de katholieken party. Deze uitslag is des te belangrijker daer de beide partyen in de Senaet even sterk waren. Het zal dus maer van de katholieken afhan-

den kop af te snyden, want ik geloof dat hy hem reeds kwyt is.

Boer. — Mynheer de Napteler! Mynheer de Napteler!...

Schilder. — Myn buerman is apteker. Wilt gy by hem zyn, ik zal u wyzen.

Boer. — Neen, neen! Hou de deur maer toe! Hou de deur maer toe!...

Schilder. — Zy is toe! Maer wat vreesst gy dan!

Boer. — Ik ben bykans dood van schrik... Foei... foei... Zoo eenen mensch uitmaken!.. willen den kop afslaan... Die lange gendarm! die trabenaal!... Zy zouden u den angst door het lyf jagen!...

Schilder. — Ah! ah! nu begin ik er wys in te worden! Gy zyt misschien die kerel dien men voor eenen doodslag heeft willen veroordeelen.

Boer. — Ja! ja! mynheer, zy willen my doodslaan... Ik ben zoo bang, mynheer, zoo bang als een wezel!

Schilder. — Men zou het zeggen, inderdaed.

Boer. — Gy zult my toch niet verraden, niet waer?

Schilder. — Neen, neen, wees maer gerust. (Ter zyde). Indien hy veroordeeld was, zou hy niet ontsnapt zyn: ik begryp de zaak: zy hebben vast weer fransch gesproken... Daer, zet dien hoed op, en trek dezen witten kiel aen; dan zal u niemand herkennen.

Boer. — Ja! juist zoo!... Ja, dat's wel!.. Maer, mynheer, kunt gy my ook zoo niet wat hair onder mynen neus zetten, gelyk onder de uwe, om my nog meer onkenneelyk te maken!

Schilder. — Ja wel! Zet u maer neer. ik zal u terstond helpen. (Hy schildert hem eenen baerd.) Hou u styf!... zóó... steek de lip

gen de stemming te beletten der politieken wetten, waardoor men aen den gang is het land voor goed te liberaliseeren. Ditmaal hoop wy dat er zich in de Senaet geen van die mannen zullen bevinden die om sommige hooge invloeden te believen hunne party verraden, zoo als het vroeger gebeurd is.

Regtelyke Kronyk.

ASSISEN HOF VAN WEST-VLAENDEREN.

Dry Moorden.—Talryke Diefstallen.—Zes tot de dood veroordeelingen.

Zaterdag nacht, ten 1 uer, heeft het assisenhof het vonnis uitgesproken.

De volgende beschuldigen zyn tot de doodstraf veroordeeld:

1° Karel Lodewyk Kestelyn, oud 42 jaren, geboren te Elverdinghe, woonende te Vlaemertinghe; 2° Hendrik Desideer Vermeersch, 34 jaren geboren en woonende te Vlaemertinghe; 3° Hendrik Josef Lahousse, 23 jaren, geboren te Reninghelst, woonende te Vlaemertinghe; 4° Pieter de Sodt, 40 jaren, geboren en woonende te Staden, en 6° Maria Theresia De Gryze, vrouw Vanderzypen, 41 jaren, geboren en woonende te Staden. De halsregting zal te Yperen plaats hebben.

Karel Lodewyk Van de Voorde, oud 23 jaren, geboren en woonende te Vlaemertinghe, is tot 10 jaren dwangarbeid en 10 jaren waekzaamheid per politie veroordeeld.

Lucia Coleta Doize, vrouw van Vermeersch, oud 30 jaren, geboren te Westoutre, woonende te Vlaemertinghe, en Virginie Melanie Eeckhout, vrouw van Kestelyn, oud 36 jaren geboren en woonende te Vlaemertinghe, zyn elk tot 5-jaren gevangenis verwezen.

Evarist Van der Syden, oud 13 jaren, geboren en woonende te Staden, is vrygesproken. De jury heeft verklaerd dat hy zonder kennis van zaken heeft gehandeld. Everarist

zal tot zyn 21 jaren in een verbetering huis worden opgesloten.

Ziehier een incident dat na de uitspraak van het vonnis heeft plaats gehad:

Evarist Van der Syden. Ik zou nog iets willen zeggen.

M. de Voorzitter. Gy zyt vrygesproken.

Evarist. Dat's eender. Ik wil verklaren dat al wat ik tot hiertoe bekend heb, niet waer is.

Kestelyn. Gy hoort het!

De Sodt. Ik ook houd er aen te zeggen dat myne bekentenissen altemael leugenen zyn.

Lepoutre weent maekt een wanhopig gebaar. Vrouw De Gryze snikt luid. Zy wil spreken, maer zy kan geen woord uitbrengen.

Van de Voorde. Ik heb niets te zeggen.

Kestelyn. Barmhertige God! gy hoort het en gy hebt dergelyke onregtveerdigheden laten gebeuren. Gevloekt zyn de verkliekers, de valsehe getuigen en al degene die tot myne veroordeeling hebben bygedragen.

Toen de voorzitter aen Kestelyn zegde, dat hy dry dagen tyd had om zich in beroep te voorzien, riep hy, in woede onsteken, uit dat hy zulks niet noodig had, dat hy onpligtig was, en geerne den dood zou ondergaen, maer dat de verantwoordelykheid er van op zyne registers zou nedervallen. By het verlaten van de bank der beschuldigen ging Kestelyn al wippende en dansende naer het rytuig. In de gevangenis komende, deed hy een gebaar of hy eenen sabel wilde trekken, die aen zyne zyde hing, uitroepende: « *Vivan Napoleon!* » en hy legde de onbeschaemste zweitsery aen den dag; Lepoutre weende overvloedig en gisteren nog was hy gansch den dag aen de grootste droefheid ten prooi. De andere veroordeelden waren allen zeer neerslagtig en gelaten in hun lot.

— Sedert zyne veroordeeling heeft De Sodt

EEN MISVERSTAND.

(HET STUK SPEELT IN DE FRANSCHE KOLONIE GEZEED HET APENLAND).

1° TOONEEL.

De schilder. (Hy schildert en staert vol hoogmoed op zyn werk). Ja! ja! laet ze maer klappen! Ik weet u te zeggen dat het een meesterstuk is... O wat zullen ze staen te kyken op myne schildery met de Feesten van September! My dunkt ik hoor ze al bezig: « hebt gy het meesterstuk gezien van Mynheer Delcourt? Fraei hé?... »

Neen, neen 'k verdool,
'k Vergis my niet,
Die zulke stukken ziet
Erkent de Vlaemsche school. (bis).

2° TOONEEL.

De Boer. — Ei my! hulp! hulp! gauw... verberg my... myn hoofd! myn hoofd! (Hy loopt verpotten om).

Schilder. — Wat komt gy hier aenvangen, onbeschofte kerel! (Hy grypt den boer vast, en wil hem op straat smyten).

Boer. — (Op de knien, de potten beziende). Och God! Och God! Mynheer de Napteler! Mynheer de Napteler! Verberg my! Myn hoofd! Myn hoofd!...

Schilder. — Wat hebt gy aen uw hoofd?

Boer. — Zy willen 't my afsnyden!...

Schilder. — Indien zy u een ander willen opzetten, dan laet ze maer geworden: gy kunt er niets by verliezen. (Gerucht op de straat).

Boer. — (Hy wil den kelder inspringen. — De schilder trekt hem terug). Ei, ei! laet my los!... de langen gendarm!...

Schilder. — Het zou lastig zyn den man

wat omhoog met de tong... zóó...

(De boer hoort gerucht en keert het hoofd schielyk om. — De schilder beklad hem hierdoor de wang.)

Boer. — Humm! dat 's spytig! (Hy wil de plek uitvagen.)

Schilder. — O 't is niets! Ik zal daer nog wat by zetten en maken er u eenen bokkenbaerd van. (Hy doet zulks.)

Boer. — Dank u, mynheer! dank u!.. Laet hem nu maer komen, die leelyke lange gendarme met zyne spillebeenen!.. Ik was hun nog al gemakkeelyk ontkomen op den trabenaal, maer een leelyke lange gendarme is my nageloopt tot hier op den hoek van de straat... Zie, mynheer, dat trekt nergens meer op... men is vreemd in zyn eigen land... daer is niet een meer die ditsch spreekt of schryft, als 'thuis de ontvanger. Zy zyn my in 't fransch komen weghalen zonder dat ik wist waerom; zy hebben my de handen op het g., excuseert, mynheer (hy wil den hoed afdoen), binnen nu, gebracht en my toen op den trabenaal doen den doodsangt uitstaen, en ik ben zoo onnoozel als een kind!...

Schilder. — Ja zóó, vertel my eens hoe gy gevaren zyt.

Boer. — Op eenen vroegen morgen kwam 'thuis een gendarme in, die vatte my zoo in eens by den kraeg (hy bootst dit na op den schilder);... ik trok terug en gaf hem eene mulpeer, en eene gewisse! Allons, saller! schreeuwde hy, saleri sallerouski—en avant! — comme ça—foutra pesan! En zoo sleepte hy my, met de handen op het gat.. (met permissie), tot hier op den trabenaal.

Schilder. — Ja, maer!... men had misschien gelyk van u te doen vangen.

Boer. — Wat? gelyk! ik zou eenen mensch

vermoorden? ik de braefste van ons heel dorp! want dat kunt gy aen den pastoor vragen, aen den burgemeester en aen Jan uit den bosch, mynen buerman... Ik zou bloed vergieten?!... Ik kan nog geen bloed zien: ik heb een hert gelyk een piering; als 't kermis is, moet de vrouw den haen slagen. Maer als ze u in 't fransch aen 't lyf komen, dan moet ge er aen, zoo goed zyt gy niet: zy zouden u den kop afslaan zonder dat gy 't wist.

Schilder. — Schreeuw zoo hard maer niet: men zou u gemakkeelyk hooren op straat.

Boer. — Ei, ei! zou men wat gehoord hebben!.. Laet my den kelder in, mynheer.

Schilder. — Daer hebt gy uwen knevel weer uitgevren.

Boer. — (Zyne handen beziende.) Ik heb hem in de handen.

Schilder. — (Terwyl hy hem opschildert.) Wees maer gerust en schreeuw zoo luid niet... En hoe ging het op den trabenaal?

Boer. — Daer zaten er een stuk vyf, zes om eene tafel, die vochten wie de lianen; daer was er byzonder een by zoo kwaed als eene spin: hy schreeuwde als had hy een mes in de keel, en vloekte gelyk een ketter... Die deed dan schroomelyk leelyk... hy dreigde my altyd met de vuist, sloeg op de tafel en snauwde my toe: « *Zon, ton, la, salari, reteté tué dans ce prairie, masson serrelé torta chéreyo wat! wat!* » En dan werkte hy met de armen en met de beenen, o, zoo heb ik in myn gansch leven nog niemand zien te zell gaan!

Schilder. — Maer zy waren met zessen gelyk gy zoo even zegdet: help u niemand?

Boer. — Ja! helpen!.. ik zeg er helpen tegen van 't bed op strooi! Zy trokken alte-

